

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Ivo Pospíšila (soudce zpravodaj) a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **Rebolini, s.r.o.**, IČO: 28881729, se sídlem Hvoždanská 2237/5, 148 00 Praha 4 - Chodov, zastoupen Mgr. Radkem Vachtlem, advokátem se sídlem Laubova 1729/8, 130 00 Praha, proti žalovanému: **Odvolační finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2018, č. j. 7044/18/5300-21441-702127, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 7. 2018, č. j. 14 Af 17/2018 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 6. 8. 2018 Nejvyššímu správnímu soudu kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 16. 7. 2018, č. j. 14 Af 17/2018 - 32 (dále jen „napadené usnesení“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2018, č. j. 7044/18/5300-21441-702127, pro nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě.

[2] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve otázkou, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky řízení, a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

[3] Z údajů na doručence vyplývá, že napadené usnesení bylo řádně doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 17. 7. 2018.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí, zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty.

[5] Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovateli prostřednictvím jeho zástupce, tedy úterý 17. 7. 2018. V úvodu kasační stížnosti stěžovatel tvrdí, že napadené usnesení obdržel dne 16. 7. 2018, následně však uvádí, že kasační stížnost podal včas, protože mu napadené usnesení bylo doručeno dne 27. 7. 2018. Tvrzení stěžovatele jsou rozporná a navíc i nepravdivá. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu ověřil, že den doručení napadeného usnesení byl úterý 17. 7. 2018. Poslední den lhůty tak připadl na úterý 31. 7. 2018 a tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu elektronicky prostřednictvím svého zástupce a zároveň i poštou až dne 6. 8. 2018, a tato kasační stížnost je tak podána opožděně.

[6] Městský soud přitom v napadeném usnesení stěžovatele řádně poučil, že je ve věci možné podat kasační stížnost, v jaké lhůtě a ke kterému soudu.

[7] Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu